

KÄLLHÄNVISNINGAR

Förkortningar: DN-Dīgha Nikāya
 MN-Majjhima Nikāya
 SN-Samyutta Nikāya
 AN-Aṅguttara Nikāya

<i>Del</i>	<i>Sida</i>	<i>Rad</i>	<i>Källa</i>
BUDDHA			
Kapitel 1			
1	2	1	Olika Suttor
	5	1	AN 3-38, Sukhumāḷā-sutta
	5	10	MN 3-26, Ariyapariyesana-sutta
	5	19	Olika Suttor
	7	1	MN 9-85, Bodhirājakumāra-sutta
	7	6	Olika Suttor
	7	14	Sutta-nipāta 3-2, Padhāna-sutta
	7	20	Olika Suttor
	8	10	Vinaya, Mahāvagga 1
	9	10	DN 16, Mahāparinibbāna-sutta
2	10	14	DN 16, Mahāparinibbāna-sutta
	11	7	Parinibbāna-sutta
	13	10	Parinibbāna-sutta
	13	16	DN 16, Mahāparinibbāna-sutta
Kapitel 2			
1	15	1	Amitāyur-dhyāna Vimalakīrti-nirdeśa sūtra
	15	5	Śūraṅgama-sūtra
	15	10	Vimalakīrti-nirdeśa

<i>Del</i>	<i>Sida</i>	<i>Rad</i>	<i>Källa</i>
			Mahāparinirvāṇa sūtra
	16	6	Saddharmapūṇḍarīka-sūtra 16
	17	1	Mahāyāna-jātaka-cittabhūmi- parīkṣa-sūtra
	17	6	Mahāparinirvāṇa-sūtra
2	19	1	Saddharmapūṇḍarīka-sūtra 3
	20	2	Saddharmapūṇḍarīka-sūtra 4
	21	16	Saddharmapūṇḍarīka-sūtra 5
3	22	18	Saddharmapūṇḍarīka-sūtra 16
 Kapitel 3			
1	25	1	Avataṃsaka-sūtra 5
	26	4	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	26	9	Avataṃsaka-sūtra
	26	18	Suvarṇaprabhāsottamarāja- sutra 3
2	29	6	Avataṃsaka-sūtra
	29	12	Avataṃsaka-sūtra 34, Gandavyūha
	29	17	Mindre Sukhāvātīvyūha-sūtra
	29	23	Avataṃsaka-sūtra
	30	3	SN 35-5
	30	9	Mahāparinirvāṇa-sūtra
3	32	11	MN 8-77, Mahāsakulūdayi-sutta
	33	6	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	33	15	Laṅkāvatāra-sūtra
	34	3	Avataṃsaka-sūtra 32

<i>Del</i>	<i>Sida</i>	<i>Rad</i>	<i>Källa</i>	
	34	16	Saddharmapūṇḍarīka-sūtra	25
	35	1	Mahāparinirvāṇa-sūtra	
	35	13	Saddharmapūṇḍarīka-sūtra	2
	35	19	Saddharmapūṇḍarīka-sūtra	2

DHARMA

Kapitel 1

1	38	1	Vinaya, Mahāvagga 1-6 & SN 56-11-12, Dhammacakrapravartana-sutta	
	39	15	Itivuttaka 103	
	40	6	MN 2, Sabbāsaya-sutta	
	40	12	Fyrtiotvå delars sūtra 18	
	41	3	Śrīmālādevīsīmhanāda-sūtra	
3	42	21	Avatamsaka-sūtra 22, Daśabhūmika	

Kapitel 2

1	46	1	MN 4-35, Cūlasaccaka-sutta	
	48	9	AN 5-49, Rajah-muṇḍa-sutta	
	48	20	AN 4-185, Samaṇa-sutta	
	49	3	AN 3-134, Uppāda-sutta	
2	49	10	Laṅkāvatāra-sūtra	
	49	13	Avatamsaka-sūtra 2	
	50	1	Avatamsaka-sūtra 16	
	50	14	Avatamsaka-sūtra 22, Daśabhūmika	

<i>Del</i>	<i>Sida</i>	<i>Rad</i>	<i>Källa</i>
	51	1	Laṅkāvatāra-sūtra
	51	5	AN 4-186, Ummagga-sutta
	51	8	Dhammapada 1, 2, 17, 18
	52	1	SN 2-1-6, Kāmada-sutta
3	52	10	Avatamsaka-sūtra 16
	52	16	Laṅkāvatāra-sūtra
	53	10	MN 3-22, Alagaddūpama-sutta
	54	8	Laṅkāvatāra-sūtra
	54	12	Laṅkāvatāra-sūtra
4	57	10	Vinaya, Mahāvagga 1-6
	58	1	Laṅkāvatāra-sūtra
	58	7	SN 35-200, Dārukkhandha-sutta
	58	19	Laṅkāvatāra-sūtra och andra
	59	5	MN 2-18, Madhupiṇḍika-sutta
	59	18	Laṅkāvatāra-sūtra
	60	11	Laṅkāvatāra-sūtra
	61	10	Vimalakīrti-nirdeśa-sūtra Avatamsaka-sūtra 34,
	63	13	Gaṇḍavyūha
	63	20	Laṅkāvatāra-sūtra och andra
Kapitel 3			
1	65	1	Vinaya, Mahāvagga 1-5
	65	17	Vinaya, Cūlavagga 5-21
	66	5	Śūraṃgama-sūtra
2	71	6	Śūraṃgama-sūtra
	73	5	Mahāparinirvāṇa-sūtra

<i>Del</i>	<i>Sida</i>	<i>Rad</i>	<i>Källa</i>
	73	10	Saddharmapuṇḍarīka-sūtra 7 och Śūraṅgama-sūtra
	74	3	Avataṃsaka-sūtra 32
	74	7	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	74	12	Brahmajāla-sūtra
	75	2	Mahāparinirvāṇa-sūtra
3	75	18	Mahāparinirvāṇa-sūtra
 Kapitel 4			
1	81	1	Śrīmālādevīsiṃhanāda-sūtra
	82	7	AN 2-11
	82	13	Itivuttaka 93
	82	19	Vinaya, Mahāvagga
	83	9	AN 3-68, Aññātiṭṭhika-sutta
	83	20	AN 3-34, Ālavaka-sutta
	84	13	Vaipulya-sūtra
	84	19	Vinaya, Mahāvagga 1-6, Dhammacakrapravartana-sutta
	85	2	MN 2-14, Cūladukkhakkhandha- sutta
	85	14	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	86	17	Itivuttaka 24
2	88	10	MN 6-51, Kandaraka-suttanta
	89	3	AN 3-130
	89	15	AN 3-113
3	90	6	Itivuttaka 100
	90	19	Samyuktaratnapīṭaka-sūtra

<i>Del</i>	<i>Sida</i>	<i>Rad</i>	<i>Källa</i>
	91	17	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	93	1	AN 3-62
	93	13	AN 3-35, Devadūta-sutta
	94	17	Therīgāthā Aṭṭhakathā
	95	23	Sukhāvatīvyūha-sūtra vol. 2
Kapitel 5			
1	102	1	Sukhāvatīvyūha-sūtra vol. 1
	105	13	Sukhāvatīvyūha-sūtra vol. 2
	107	4	Amitāyur-dhyāna-sūtra
2	110	13	Mindre Sukhāvatīvyūha-sūtra

ÖVNINGSSÄTTET

Kapitel 1			
1	116	1	MN 2, Sabbāsava-sutta
	117	22	MN 3-26, Ariyapariyesana-sutta
	118	13	SN 35-206, Chapāna-sutta
	119	12	Fyrtiotvå delars sūtra
	121	18	MN 2-19, Dvedhāvitakka-sutta
	122	16	Dhammapada Aṭṭhakathā
2	123	12	AN 3-117
	124	1	MN 3-21, Kakacūpama-sutta
	127	1	MN 3-23, Vammīka-sutta
	128	12	Jātaka IV-497, Mātanga-jātaka
	132	4	Fyrtiotvå delars sūtra 9
	132	12	Fyrtiotvå delars sūtra 11
	133	5	Fyrtiotvå delars sūtra 13

<i>Del</i>	<i>Sida</i>	<i>Rad</i>	<i>Källa</i>
	134	1	AN 2-4, Samacitta-sutta
3	134	18	Samyuktaratnapitaka-sūtra
	144	21	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	145	16	Samyuktaratnapitaka-sūtra
Kapitel 2			
1	150	1	MN 7-63, Cūlamālunkya-suttanta
	152	8	MN 3-29, Mahāsāropama-sutta
	154	1	Mahāmāyā-sūtra
	154	11	Theragāthā Aṭṭhakathā
	156	7	MN 3-28, Mahāhatthipadopama-sutta
	156	22	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	157	10	Avadānaśataka-sūtra
	158	19	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	160	11	Pañcaviṃśati-sāhasrikā-prajñāpāramitā-sūtra
	161	18	Avatamsaka-sūtra 34, Gaṇḍavyūha
2	163	14	AN 3-88
	164	8	AN 3-81
	164	15	AN 3-82
	165	12	Parinibbāna-sutta vol. 2
	166	10	MN 14-141, Saccavibhanga-sutta
	167	17	Parinibbāna-sutta vol. 2
	168	14	AN 5-16, Bala-sutta

<i>Del</i>	<i>Sida</i>	<i>Rad</i>	<i>Källa</i>
	168	21	Avatamsaka-sūtra 6
	169	13	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	170	8	Samyuktaratnapitaka-sūtra
	171	1	Suvarṇaprabhāsa-sūtra 26
	171	20	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	172	19	Theragāthā Aṭṭhakathā
	173	10	Jātaka 55, Pañcavudha-jātaka
	174	12	Itivuttaka 39 och 40
	174	19	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	174	22	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	175	1	AN 5-12
	175	11	Parinibbāna-sutta
	175	19	Śūraṃgama-sūtra
3	176	22	SN 55-21 & 22, Mahānāma-sutta
	177	16	AN 5-32, Cundī-sutta
	178	1	Vimalakīrti-nirdeśa-sūtra
	178	11	Śūraṃgama-sūtra
	178	17	Sukhāvatīvyūha-sūtra vol. 2
	179	7	SN 1-4-6
	179	9	Avatamsaka-sūtra 33
	180	7	Avatamsaka-sūtra 24
	180	15	Suvarṇaprabhāsa-sūtra 4
	181	6	Amitāyur-dhyāna-sūtra
	181	9	Sukhāvatīvyūha-sūtra
	181	13	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	182	10	MN 2-16, Cetokhila-sutta
	183	5	Sukhāvatīvyūha-sūtra vol. 2

<i>Del</i>	<i>Sida</i>	<i>Rad</i>	<i>Källa</i>
4	184	1	Dhammapada
	192	1	SN 1-4-6
	192	13	AN
	192	16	Mahāparinirvāṇa-sūtra

BRODERSKAPET

Kapitel 1

1	194	1	Itivuttaka 100 och MN 1-3, Dhammadāyāda-sutta
	194	5	Itivuttaka 92
	195	1	Vinaya, Mahāvagga 1-30
	195	16	MN 4-39, Mahā-assapura-sutta
	197	4	MN 4-40, Cūḷa-assapura-sutta
	198	4	Saddharmapūṇḍarīka-sūtra 19
	198	8	Saddharmapūṇḍarīka-sūtra 19
	199	1	Saddharmapūṇḍarīka-sūtra 14
2	200	10	SN 55-37, Mahānāma-sutta
	201	1	AN 3-75
	201	7	SN 55-37, Mahānāma-sutta
	201	11	SN 55-54, Gilāyanam-sutta
	201	16	Avatamsaka-sūtra 22
	203	8	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	206	5	Avatamsaka-sūtra 7
	209	2	Mahāmāyā-sūtra
	210	2	Avatamsaka-sūtra 21
	210	17	Mahāparinirvāṇa-sūtra

<i>Del</i>	<i>Sida</i>	<i>Rad</i>	<i>Källa</i>
Kapitel 2			
1	212	1	DN 31, Singālovāda-sutta
	217	13	AN 2-4, Samacitta-sutta
	218	11	AN 3-31
	218	18	Jātaka 417, Kaccāni-Jātaka
	220	17	DN 31, Singālovāda-sutta
	221	3	Dhammapada Aṭṭhakathā 1
2	222	13	AN 4-197
	223	7	AN 5-333 Uggaha-sutta
	224	2	(Burmanska kommentarer)
	224	17	AN 7-59, Sujāta-sutta
	226	13	DN 16, Mahāparinibbāna-sutta
	227	17	Srīmālādevīsīmhanāda-sūtra
3	230	1	DN 16, Mahāparinibbāna-sutta
	231	4	Avataṃsaka-sūtra 34, Gaṇḍavyūha
	232	9	Suvarṇaprabhāsa-sūtra 12
	233	9	Bodhisattva-gocaropāya- viṣayavikurvana-nirdeśa-sūtra
Kapitel 3			
1	240	1	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	241	19	AN 3-118, Soceyyan-sutta
	243	12	SN
	244	5	Vinaya, Mahāvagga 10-1 och 2
	244	13	DN 16, Mahāparinibbāna-sutta
	245	19	Vinaya, Mahāvagga 10-1 och 2

<i>Del</i>	<i>Sida</i>	<i>Rad</i>	<i>Källa</i>
2	248	12	SN
	249	8	Chūin-kyō-sūtra
	249	14	Vimalakīrti-nirdeśa-sūtra
	251	1	Mahāparinirvāṇa-sūtra
	251	14	Mindre Sukhāvatīvyūha-sūtra
	252	4	Sukhāvatīvyūha-sūtra
	252	14	Vimalakīrti-nirdeśa-sūtra
	3	253	5
253		13	AN 34-2
254		10	Dhammapada Aṭṭhakathā 1
255		6	AN 5-1
255		10	Sarvāstivāda-sanghavedaka- vastu 10
256		2	MN 9-86, Aṅgulimāla-sutta
257		3	AN 26

BILAGA

KORTFATTAD HISTORIA AV BUDDHISMEN

1. INDIEN

En av de största epokgörande händelserna i människornas andliga historia var när "Asiens ljus" tändes i den centrala delen av Indien. Det var med andra ord när källan av visdom och medlidande som berikat människornas själ i Asien under många århundraden, strömmade fram där.

Buddha Gautama, känd som Shakyamuni eller "den vise från Shakya-ätten" av sentida buddhister, övergav sitt hem, blev tiggarmunk och begav sig söderut till Magadha. Antagligen var det kring mitten av 400-talet f.Kr. som han slutligen nådde upplysning under ett lindträd. Han fortsatte sedan i 45 år med att outtröttligt predika läran om visdom och medlidande till sin "stora död" då han inträdde Maha-pari-Nirvana. Detta resulterade i att stora buddhistcentra stadigt fortsatte att byggas i kungariken och olika stammar i centrala Indien.

Under kung Asoka (regeringstid: 268–232 f.Kr.), den tredje härskaren i kungariket Maurya, spred sig Buddha Gautamas lära över hela Indien och till och med bortom dess gränser.

Maurya var det först enade kungariket i Indien. Redan under dess förste härskare, Chandragupta (regeringstid: ca. 316–293 f.Kr), utsträckte sig kungariket från Himalayabergen i norr till Bengalbukten i öst, Hindu Kush berg i väst och bortom Vindhya-bergen i söder. Kung Asoka utvidgade dess område till Decanplatån genom att besegra Kalinga och andra.

Kungen lär ha varit mycket våldsam av sig och kallades Chandāsoka (den våldsamme Asoka) av sitt folk. Hans karaktär ändrades emellertid totalt när han bevittnade de ödesdigra följderna som hans krig mot Kalinga fick. Han blev en ivrig anhängare av visdomens och medlidandets lära. Efter det gjorde han som buddhist många goda saker av vilka följande två är mest värda att notera.

Det första var "Asokas inristade påbud" eller de administrativa förordningar baserade på den buddhistiska läran och inristade i stenpelare eller på polerade klippväggar, som han gav order om på många ställen. För det andra sände han sändebud utanför sitt rike till länder i alla riktningar för att sprida läran om visdomen och medlidandet. Särskilt anmärkningsvärt är att några av sändebuden sändes så långt som till Syrien, Egyptien, Kyrene, Macedonien och Epeiros för att sprida buddhismen ända till västvärlden. Dessutom lyckades Mahendra, sändebudet till Tamraparni eller Ceylon, att "grundlägga den fagra läran på den fagra ön Lānkadvīpa" och med det lade han grunden för den så kallade södra buddhismen.

2. MAHAYANA-BUDDHISMENS UPPKOMST

Buddhister på senare tid använder ofta uttrycket "buddhismens östgående rörelse". Men under århundradena före Kristi födelse vände buddhismen klart sitt "ansikte" mot väst. Först omkring Kristi födelse började den vända sig mot öst. Men innan vi tar upp detta, måste vi först berätta om den stora förändring som ägde rum inom buddhismen. Det var "den nya vågen", Känd som Mahanaya-buddhismen eller "den stora farkosten", som nu fick en dominerande ställning inom buddhismen.

När, hur och av vem som skapade "den nya vågen" kan ingen tydligt förklara. Vad vi kan påpeka är bara dels att den måste ha uppkommit inom dåtidens progressiva munkars idétradition och dels att några av de viktigaste elementen inom Mahayana-buddhismen existerat redan ett par århundraden före Kristus till det första århundradet efter. När den utmärkta rörelsen kring Nāgārjuna (drakträd) utvecklade sig ur Mahayana-buddhismens skrifter, framträdde Mahayana-buddhismen tydligt på scenen av buddhismens historia.

Mahayana-buddhismens roll i buddhismens långa historia är stor. Både Kinas och Japans buddhism, som vi senare ska berätta om, har påverkats av Mahayana-buddhismen under hela deras historia. Det är heller inte märkligt eftersom den har ett nytt ideal att rädda allmänheten och en ny gestalt, Bodhisattva, som förverkligar detta ideal. Dessutom hade de stora tänkarna inom Mahayana-buddhismen utvecklat metafysiska och psykologiska områden vars intellektuella resultat var enastående. Detta främjade rörelsen ytterligare. På så sätt tillströmmade många nya faser av visdom och medlidande, vilka alla förenades i läran av Buddha Gautama. Med dessa nya strömningar blev buddhismen full av entusiasm och energi och berikade länderna i öst som en brusande flod.

3. CENTRALASIEN

Det var via Centralasien som kineserna först kom i kontakt med buddhismen. Därför måste man börja med Silkesvägen när man vill berätta om lärans spridning från Indien till Kina. Vägen, som löper genom de öde markerna i det centrala av Asien, förenar väst och öst. Denna handelsled öppnades under kung Wus regering (140–87 f.Kr) under Han-dynastin. Han-dynastin sträckte sig då långt västerut och i grannländer som Ferghana, Sagdiana, Tukhara och Parthia levde fortfarande den aktiva handelsanda som inspirerats av Alexander den Store. Längs denna forntida handelsled var det kinesiska silket den mest betydande varan; därav namnet Silkesvägen. Kring tiden för Kristi födelse påbörjades de kulturella utbytena mellan Indien och Kina genom denna handelsled. Därför kan man lika väl kalla den buddhismens led.

4. KINA

Den kinesiska buddhismens historia startar med införandet av buddhistiska skrifter samt översättningen av dem. Det äldst bevarade verket sades förr vara "Ssu-shih-êr-châng-ching" (Fyrtiotvå sutra-artiklar berättade av Buddha); ett verk som skulle ha översatts av Kasyapamatanga m.fl. under Ying-p'ing-perioden (58–76 e.Kr). Detta anser man idag inte vara mer än en föga trovärdig legend. Uppgiften har senare tillskrivits An-shin-kao som var engagerad i översättningsarbetet i Lo-yang från ca. 148 till 171 e.Kr. Översättningsarbetet fortsatte sedan under ca tusen år framåt, till och med den norra Sung-dynastin (960–1129 e.Kr.).

Det var för det mesta munkar från länderna i Centralasien som kom att spela en viktig roll för införandet och översättningen av de buddhistiska skrifterna. Den ovannämnde An-shih-kaio t.ex. kom från Parthia. K'ang-seng-k'ai var från Samarkandregionen och kom till Lo-yang någon gång på 200-talet; han översatte "Sukhāvātīvyūha" (Boken om obegränsat liv). Vidare kom Chu-fa-hu eller Dharmaraksha, känd för sin översättning av "Saddharmapundarikā", från Tukhara. Han stannade i Lo-yang eller Ch'ang-an från slutet av 200-talet till början av 300-talet. När Kumārajīva från Kucha framträdde i början av 400-talet, nådde översättningsarbetet i Kina sin kulmen.

Från och med denna tid började kinesiska munkar att besöka Indien för att lära sig sanskrit. Föregångaren bland dessa munkar var Fa-hsien (339–420? e.Kr.). Han lämnade Lo-yang år 399 för Indien och återvände hem femton år senare. Den mest berömde av dessa munkar som besökte Indien var Hsuan-cuang (600–664 e.Kr.). Han reste till Indien år 627 och kom tillbaka hem 645, efter nitton långa år. I-ching (635–713 e.Kr) får ej förväxlas med boken I-ching) reste till Indien sjövägen år 671 och återvände hem på samma sätt tjugofem år senare.

Dessa munkar som besökte Indien själva för att lära sig sanskrit, förde med sig sina utvalda skrifter hem och spelede en ledande roll i översättningsarbetet av dem. Det språkliga kunnandet hos Hsuan-chuang visade sig vara helt unikt och tack vare hans energiska arbete nådde översättningen av skrifterna i Kina en ny kulmen. Därför kallas äldre arbeten som gjordes av bl.a. Kumārajīva för "gamla översättningar" och arbeten av Hsuan-chuang och senare översättare för "nya översättningar" av buddhistiska lärde på senare tid.

De lärde kom att präglas av den enorma mängd volymer som de hade översatt från sanskrit och tendensen i ideologiska och religiösa aktiviteter bland dem gick gradvis men allt starkare mot en sinologisering. Här visade sig helt enkelt rasens natur, behov och självförtroende. Ett uttryck för denna tendens är att munkarna redan på ett tidigt stadium ägnade sig åt metafysiska spörsmål som "icke-verklighet", omnämnt i sutran Prājnā. Senare förkastade de den så kallade Hinayana eller "den lilla farkosten" och vände sin uppmärksamhet helt mot Mahayana, "den stora farkosten". Den här tendensen blev så småningom också märkbar inom Tendaisekten och kan sägas ha nått sin kulmen när Zen-sekten uppstod.

Det var under den senare hälften av 500-talet som Tendaisekten nådde sin fullkomning i Kina tack vare Tendai Daishi Chih-i (538—597 e.Kr.), dess tredje patriark. Han var en av de mest framstående figurerna bland de buddhistiska tänkarna. Den kritiska klassifikation av Buddhas lära i "Fem perioder" och "Åtta doktriner" som detta helgon utarbetade, har haft vida inflytande på buddhismen i såväl Kina som Japan.

En noggrann undersökning av skrifterna visar att de medfördes oavsett i vilken ordning de tillkommit och översattes när de tagits hem. Inför denna mängd skrifter behövdes nu vägledning för hur de skulle tidsbestämmas och värderas, hur man genom sin egen förståelse av dem skulle få en helhetssyn på buddhismen samt hur man själv skulle ta ställning till dem. När det gäller kommentarer av sutorna las det ner mest arbete på det kinesiska tänkandet; däribland var Chih-i den mest systematiska och därför enastående övertygande. Samtidigt som den moderna forskningen av buddhismen dök upp upphörde emellertid detta dominerande inflytande.

I buddhismens historia i Kina var Zen-sekten ”den som kom sist”. Dess grundare sägs vara en utländsk sramana (munk) Bodhidharma (–528 e.Kr.). Fröet som såddes av honom spirade till en praktfull blomma först efter Hui-néng (638–713 e.Kr.), den sjätte av patriarkerna. Från början av 700-talet började sekten frambringa en rad begåvade munkar, vilket ledde till att Zen mötte framgång under flera sekler.

Vi har sett hur ett nytt tankemönster, djupt rotat i den kinesiska karaktären, växte fram inom buddhismen. Det var ingenting annat än en buddhism färgad av det kinesiska tänkandet. Ändå hade strömmen av Buddha Gautamas lära, som denna nya ström slöt sig till, vuxit sig till en allt mäktigare flod som berikade länderna i öst.

5. JAPAN

Buddhismens historia i Japan börjar på 500-talet. 538 e.Kr. sände kungen av Pochi (eller Kudara, Korea) en budbärare till kejsar Kinmeis hov med en buddhastaty och en bokrulle sutror. I och med det infördes buddhismen för första gången i detta land. Religionens historia i Japan är därför mer än 1400 år gammal nu.

Buddhismens långa historia i Japan kan indelas i tre huvudfaser.

Den första är buddhismen på, grovt räknat, sex-och sjuhundra-talet. Konkret kan detta illustreras med Horyuji-templet och Todaiji-templet som byggdes under denna period. När vi ser på denna period får vi inte glömma att en kulturell högflod vällde fram över hela Asien. Civilisationen i öst slog ut i full blomning, medan den i väst låg insvept i ett djupt mörker. I Kina, Centralasien, Indien och Söderhavsländerna frodades aktiviteterna

inom intellektuella, religiösa och konstnärliga områden. Buddhismen förenade dessa rörelser och sköljde över östern med sin väldiga våg av humanism. Denna nya rörelse inom den japanska kulturen som byggandet av det strålande Horyuji-templet (607) och det magnifika Todaiji-templet (752) liksom de brokiga religiösa och konstnärliga aktiviteter som samtidigt ägde rum vittnar om, visar hur uppslukad denna yttersta del i öst var av den allmänna kulturvåg som drog över hela Asien.

Folket i detta land fick under denna tid tillfälle att njuta av civilisationens blomma som plötsligt slog ut. Det var buddhismen som fick den ledande rollen när det gällde införandet av internationell kultur. Templen tjänstgjorde som internationella kulturcentra och munkarna var ledare för den nya kunskapen. De heliga skrifterna blev inkörsportar till ett förstklassigt tänkande. Det rörde sig snarare om en stor, vittomfattande kultur än en religion. Det var buddhismens sanna bild när den först introducerades i detta land.

På 800-talet framträdde två betydande munkar på scenen: Saicho (eller Dengyo Daishi, 767–822) och Kukai (eller Kobo Daishi, 774–835). De grundade de två första japanska religiösa sekter som tillsammans kallas Heian-buddhismen. Medan dåtidens buddhism mycket kommit att präglas av aristokratins tidsfördriv, uppfattades den av dessa två munkar i dess ursprungliga utövning. De grundade var sitt munkkloster, ett i Hiei-berget och ett i Koya-berget. Dessa två religiösa sekter, Tendai och Shingon, blomstrade sedan under trehundra år ända till Kamakura-perioden huvudsakligen bland aristokratin och i adeln.

Buddhismens andra fas i Japan ägde rum under elva-och tolvhundredatalen. Då framträdde framstående munkar som t.ex. Honen (1133–1212), Shinran (1173–1262), Dogen (1200–1253) och Nichiren (1222–1282). Idag kan vi inte tala om landets buddhism utan att nämna dessa munkar. Hur kom det sig att endast denna period kunde frambringa dessa framstående munkar utan like? Det beror på att de hade en gemensam uppgift att lösa. Vilken uppgift? Det var, kan man säga, att anpassa buddhismen till Japan.

Kanske då någon säger att buddhismen ju hade kommit in i landet långt tidigare. Det stämmer historiskt sett, men det tar normalt många hundra år för ett folk att acceptera, smälta och göra om en kultur till sin egen. De strävanden för mottagandet av buddhismen som påbörjades under sex-och sjuhundredatalen mönade så småningom och slog ut i full blom på elva-och tolvhundredatalen tack vare dessa munkar.

Buddhismen i Japan grundar sig sedan dess på dessa buddhisters strävanden och har fortsatt fram till våra dagar. Ingen lika strålände sol har efter dessa framstående munkars tid visat sig i buddhismens historia. Ytterligare en sak som bör noteras i den japanska buddhismens historia är de moderna forskningsrön som lagts fram om urbuddhismen.

Buddhismen i Japan var från början huvudsakligen den kinesiskt influerade Mahayana-buddhismen. Särskilt sedan de stora lärarna framträtt på elva-och tolvhundredatalen, var det Mahayanaläran med

sektgrundare i centrum som bildade huvudströmmen. Detta har fortsatt ända till idag. Forskning i urbuddhismen inleddes i landet från mitten av Meiji-perioden (på 1880-talet). Tack vare den framträdde Buddha Gautamas glänsande gestalt på nytt inför dem som glömt bort att det, förutom sektgrundaren, också fanns en grundare till buddhismen. Det blev klart för dem som inte brytt sig om annat än Mahayana, att det ju också fanns en systematisk troslära i buddhismen. Detta är visserligen ännu inte mer än ett akademiskt forskningsområde som inte väcker någon religiös entusiasm hos den stora massan, men kunskaperna om buddhismen håller på att genomgå en förändring bland människor. Det skulle vi särskilt vilja markera som den tredje fasen.

ÖVERFÖRANDET AV BUDDHAS LÄRA

Buddhismen är en religion som grundar sig på den lära som Shakyamuni predikade under 45 år av sitt liv. Därför har hans ord oinskränkt auktoritet i denna religion. Fast det finns 84000 dharmaportar och ett stort antal skolor, har de alla förbindelse med Shakyamunis skrifter. De böcker i vilka Buddhas lära finns upptecknade kallas "Issaikyo" eller "Daizokyo", vilket betyder "komplett samling av de heliga skrifterna".

Shakyamuni talade varmt för människornas jämlikhet. Han predikade sin lära på ett språk som alla kunde förstå. Han predikade varje dag utan avbrott för oräkneliga människors skull, ända till sin död vid 80 års ålder.

Efter Shakyamunis bortgång förmedlade hans lärjungar läran till folket såsom de hade hört den med egna öron. Men det kan hända att människorna lyssnat fel eller minns fel trots att Shakyamunis ord måste ha förmedlats korrekt.

Alla måste rättvist ges tillfälle att få höra hans lära. Därför samlade äldre munkar läran och sorterade den, så att den skulle kunna förmedlas till nästa generation. Detta kallas "ketsuju" eller "hopsamlade". Till "ketsuju" samlades många äldre munkar och läste upp ur minnet orden och läran som de mindes den. De diskuterade sedan om det i flera månader. Detta visar hur fromt och försiktigt de gick till väga för att överföra Shakyamunis ord. Läran sorterad på detta sätt, skrevs så småningom ned. De lärda munkarna tillade senare sina tolkningar och kommentarer, vilket

kallas "ron" (kommentar). Buddhas lära, de senare tillkomna kommentarerna samt de buddhistiska föreskrifterna kallas tillsammans "Sanzo" (tre Zo). "Sanzo" består av "Kyozo". "Ritsuzo" och Ronzo". "Zo" betyder förvaringskärl eller behållare; alltså ett kärl innehållande en buddhistiska läran. "Kyo" betyder själva Buddhas lära, "Ritsu" föreskrifterna för lärans församling och "Ron" de kommentarer som de lärda munkarna skrev.

Traditionen berättar att buddhismen infördes till Kina för första gången 67 e.Kr. under kung Mings regering under den senare östra Han-dynastin (25–220 e.Kr.). Men egentligen var det åttiofyra år senare (151 e.Kr.) under kung Huans tid under samma dynasti som de buddhistiska skrifterna infördes och översattes i Kina. Under mer än 1700 år pågick det energiska arbetet med att översätta skrifterna till kinesiska. Antalet översatta skrifter uppgick till 1440 skrifter i 5586 volymer. Strävandet att samla dessa översatta skrifter och bevara dem påbörjades redan under Wei-dynastin. Men det var först under norra Sung-dynastin som skrifterna trycktes. Skrifter av de lärda munkarna i Kina tillades nu de heliga skrifterna och det var inte längre så lämpligt att kalla dem "Sanzo". Under Sui-perioden kallades de "Issaikyo" (komplett samling av alla heliga skrifter). Under Tang-perioden kallades de "Daizokyo" (samling av alla buddhistiska skrifter, lagar och avhandlingar).

Buddhismen infördes i Tibet omkring 600-talet e.Kr. och under 150 år, från 800-talet till 1000-talet, pågick arbetet med att översätta praktiskt taget alla buddhistiska skrifter.

Man kan nog utan överdrift säga att Shakyamunis välsignelse nu når alla världens hörn, eftersom skrifterna är översatta till världens olika språk; inte bara till koreanska, japanska, ceylonesiska, kambodianska, turkiska och alla andra asiatiska språk utan också till latin, franska, engelska, tyska, italienska osv.

Även med hjälp av ”Daizokyo” är det emellertid svårt att förstå vad Shakyamuni egentligen menade. De översatta verken har utvecklats och förändrats under 2000 år och banden uppgår till fler än 10.000. Därför är det nödvändigt att välja ut det viktigaste ur ”Daizokyo” och använda det som rättesnöre och bas för sin tro.

Shakyamunis ord är grunden för buddhismen. Därför måste hans ord vara djupt förankrade och alltid nära i vårt vardagsliv. Om så inte är fallet, kan inte ens tiotusen volumer heliga skrifter lyckas fånga vår själ. Därför är det önskvärt att den heliga skriften, åtminstone den vi alltid bär med oss, är enkel till formatet och att urvalet inte är ensidigt utan representerar helheten och samtidigt är korrekt. Den bör också vara skriven på ett vardagligt, lättfattligt språk.

Denna heliga skrift har tillkommit med hänsyn till detta. Den för vidare strömmen av den mer än två tusen och flera hundra år gamla ”Daizokyo” och har uppstått i havet av Shakyamunis lära. Naturligtvis kan denna publikation inte betraktas som perfekt. Shakyamunis ord är outtömliga och svåra att uppskatta. Det är därför vår uppriktiga önskan att denna bok blir mer sannfärdig och värdefull allteftersom de planerade reviderade upplagorna kommer ut.

"BUDDHAS LÄRA" S HISTORIA

Denna buddhistiska text är baserad på originalet av en reviderad och sammanställd japansk upplaga av "Nyöversatta buddhistiska texter" som publicerades i juli 1925 av Stiftelsen för spridandet av "Nyöversatta buddhistiska texter" under Muan Kizus ledning.

Den första japanska upplagan, sammanställd av prof. Shugaku Yamabe och prof. Chizen Akanuma, i samarbete med många buddhistiska lärde i Japan, tog nästan fem år att publicera.

Vi i Bukkyo Dendo Kyokai önskar här tacka alla vördnadsfullt och innerligt, bl.a. Muan Kizu som utgav den första "Nyöversatta buddhistiska texter".

Under Shōwa-perioden (1926–) publicerades "Populär upplaga av buddhistiska texter" av stiftelsen. I juli 1934, när Pan-Pacific Buddhist Youths' Meeting ägde rum i Japan, publicerades "The Teaching of Buddha", den engelska översättningen av ovannämnda text, av Japanska buddhistungdomars förening med hjälp av D. Goddard.

1962 publicerade Yehan Numata, grundaren av Mitsutoyobolaget, en engelsk upplaga av "Buddhas lära" till åminnelse av 70-årsjubileet av införandet av buddhismen i USA. 1965 grundade han stiftelsen Bukkyo Dendo Kyokai. Som en av stiftelsens verksamheter planerades en spridning av den engelska upplagan över hela världen.

För att kunna sätta dessa planer i verket tillsattes en kommitté för revidering och utgivning 1966. Medlemmarna i den var professorerna Kazuyoshi Kino, Shūyū Kanaoka, Zennō Ishigami, Shinkō Sayeki, Kōdō Mutsunami, Shōjun Bandō samt Takemi Takase. Prof. Fumio Masutani, N.A. Waddell och Toshisuke Shimizu hjälpte till med granskningsarbetet.

1972 utfördes revideringsarbeten av professorerna Shūyū Kanaoka, Zennō Ishigami, Shōyū Hanayama, Kwasei Tamura och Takemi Takase för att rätta till några fel. En engelsk upplaga av "Buddhas lära" publicerades.

1973 utfördes revideringsarbeten av Ryōtatsu Shioiri, Takemi Takase, Hiroshi Tachikawa, Kwasei Tamura, Shōjun Bandō och Shōyū Hanayama (huvudredaktör) för att rätta till vissa uttrycksätt m.m. En japansk upplaga av "Buddhas lära" utgavs.

1974 reviderades texten i samverkan med Richard K. Steiner av professorerna Kōdō Matsunami, Shōjun Bandō, Shinkō Sayeki, Dōyū Tokunaga, Kwasei Tamura och Shōyū Hanayama (huvudredaktör) för att rätta till olämpliga eller felaktiga uttrycksätt. Den gavs ut tillsammans med den japanska texten med titeln "Engelsk-japansk upplaga av Buddhas lära". 1978 och 1980 samlades ovannämnda redaktionsmedlemmar samt professorer Shigeo Kamata och Yasuaki Nara för att granska ett utkast som lämnats av Shinroku Inoue och reviderade texten. 1981 omarbetades den ytterligare genom att japanska och amerikanska gymnasieelever provläste boken och några svåra passager rättades till. En ny reviderad upplaga publicerades. Revideringsarbetet fortsätter även i framtiden.

Arbetet med den här svenska versionen av "Buddhas lära" har gått till på så sätt att Shintaro Ishii, lektor vid Tokai universitet, har svarat för grovöversättningen från japanska till svenska och Kerstin Flodin, doktorand vid Orientaliska institutionen, Stockholms universitet, har stått för finputsningen av språket. Den sista granskningen har gjorts av professorerna Susumu Okazaki och Tamiji Yokoyama, Institutionen för skandinaviska studier, Tokai universitet.

December, 1983

REGISTER

<i>Människolivet</i>	Sida	Rad
Livets mening	5	10
Den nuvarande världen	96	19
Idealiska levnadssätt	249	15
Fel livssyn	44	18
Rätt livssyn	41	9
Ett fördomsfullt liv	57	10
För de vilsekomna (liknelse)	127	1
En människas liv (liknelse)	90	19
Om man lever ett njutningstörstande liv (liknelse)	90	6
Vad de gamla, sjuka och döda kan lära oss (berättelse)	93	13
Döden är ofrånkomlig (berättelse)	94	17
Fem saker som ingen i den här världen kan förverkliga	48	9
Världens fyra sanningar	48	20
Villfarelser såväl som upplysning är själens verk	49	10
Tjugo saker som är svåra att utföra men av stort värde	133	5
<i>Tron</i>		
Tron är eld	179	7

	Sida	Rad
Att lära sig föreskrifterna, koncentration och visdom.....	163	14
Den rätta åttafaldiga vägen	166	14
Sex utövningar för att nå upplysning	168	21
Fyra rätta förfaringssätt	168	8
Fyra betydelsefulla synsätt	167	17
Fem krafter för att nå upplysning	168	14
Fyra obegränsade sinnelag	171	20
De som förstår de fyra heliga sanningarna ...	39	15
Människans död och livets förgänglighet	12	21
De som säger Buddhas heliga namn återföds i Buddhas land	113	2
Gör er själva till ett ljus och lita på er själva.	10	16

Andlig övning

Att avgöra vad som är mest angeläget för oss (liknelse)	150	7
Var försiktig när du tar det första steget	133	1
Glöm inte vad du söker efter (liknelse)	152	8
Man måste vara uthållig för att lyckas (berättelse).....	158	19
Var beredd på att misslyckas många gånger (berättelse).....	173	10
Låt dig inte påverkas av omständigheterna (berättelse).....	124	1
Att följa vägen är som att komma in i ett		

	Sida	Rad
mörkt rum med en fackla i handen	40	12
Det finns lärdom att hämta överallt (berättelse)	160	18
Människan låter sig lätt ledas av sina tankar.	121	18
Lärans kärna är kontroll över själen	11	11
Rätta först till din själ	212	1
Om du vaktar på din själ	122	1
Själens beskaffenhet (liknelse)	118	13
Själen är inte ditt "jag"	46	15
Låt inte sinnena härska över dig	10	20
Behärska din själ	154	11
Var herre över din själ	11	16
Allt ont härstammar från kroppen, munnen och själen	87	3
Förhållandet mellan ord och själ	125	8
Kroppen har vi bara lånat (berättelse)	143	6
Kroppen är full med orenhet	130	19
Var inte glupsk	10	20
Håll kroppen, talet och själen rena	123	12
Gör ditt bästa utan att överdriva (berättelse)	172	19

Lidandet

Lidandet härstammar från begären	42	21
Hur man kan förebygga lidandet	13	10
Villfarelse är porten till upplysning	59	13

	Sida	Rad
Hur man kan göra sig av med villfarelser	116	1
När begärens eld är släckt kan vi få svalkan- de visdom	141	22
Åtrån är grunden til villfarelser	85	14
Tänk dig att åtrån är giftormen gömd bland blommorna	86	1
Fäst dig inte vid det brinnande huset (liknelse)	19	18
Begär är grunden till allt ont	118	6
Denna värld står i brand	82	19
Att önska sig berömmelse och ära är att bränna sig själv	119	12
Rikedom och åtrå förstör en människa	119	18
Goda människor och dåliga människor har olika karaktär (liknelse)	134	1
Den dumme förstår inte sitt fel (liknelse)....	141	1
Den dumme ser bara resultatet och avundas andra (liknelse)	141	6
Hur den dumme brukar uppföra sig (liknelse)	147	1

Vardagslivet

Offra, men glöm att du har offrat	169	17
Sju slags offrande som också den fattige kan göra	170	8
Hur man kan bli rik (berättelse)	145	16

	Sida	Rad
Hur lyckan uppstår	132	16
Glöm inte andras vänlighet (berättelse)	139	1
Människornas karaktär	89	3
Den som söker hämnd följs av olycka	132	4
Hur man kan stilla sin hämndlystnad (berättelse).....	246	6
Låt dig inte påverkas av andras hån (berät- telse)	122	16
Du lever inte för dina kläders, matens eller bostadens skull.....	205	8
Mat och kläder är inte till för nöjes skull	117	6
Vad du ska tänka på när du äter	208	6
Vad du ska tänka på när du klär på dig	207	8
Vad du ska tänka på när du går till sängs.....	208	17
Vad du ska tänka på när det är varmt eller kallt	208	9
Vad du ska tänka på i ditt dagliga liv	206	12

Politik

Hur man kan gynna sitt land	230	1
Politikernas arbete	233	17
En härskare ska först styra sig själv	231	6
Den idealiska politiken är att få folket att kontrollera sin själ	232	9
Vad ministrar och tjänstemän bör göra	236	14
Hur förbrytare bör dömas	235	13

	Sida	Rad
Hur den sanna läran påverkar folket i landet	232	2
Sättet att klara av en samhällskonflikt	238	14

Ekonomi

Sakerna måste användas ordentligt (berättelse)	221	7
Ägodelarna tillhör oss inte för alltid	220	20
Man bör inte samla på förmögenheter för egna behov	228	10
Hur man kan bli rik (berättelse)	145	16

Familjelivet

I hemmet kommer vi närmare i beröring med varandra	218	11
Handlingar som skadar familjen	213	8
Hur vi kan tacka våra föräldrar för deras stora vänlighet	218	4
Vägen för föräldrar och barn	214	1
Vägen för make och maka	214	23
Man och hustru bör ha en gemensam religion (berättelse)	224	7

Kvinnans liv

Fyra olika kategorier av kvinnor	222	13
--	-----	----

	Sida	Rad
Olika sorters fruar	225	3
En lärdom för unga fruar (berättelse).....	224	17
För kvinnor som gifter sig	223	7
För unga och vackra kvinnor	227	1
Hur männen bör uppföra sig mot kvinnor...	130	10
Det äkta parets väg	224	2
En idealisk frus löften och önsknigar	228	6
En dålig fru	225	4

Asketens väg

Vi är inte asketer bara för att vi bär asketens kläder och läser heliga skrifter	197	7
Asketerna är inte arvingar till templet och dess egendom	194	1
Njutningslystna människor är inga sanna munkar	194	5
En askets äkta liv	196	4

Samhället

Samhällets betydelse	241	14
Förhållandet i dagens samhälle	96	19
Olika typer av grupper i samhället	241	19
Sann samhällelig gemenskap	242	7
Ljusstrålen som upplyser fältet i mörker	240	6
Harmoni bland människorna	242	18
Principer som uppehåller harmonin inom		

	Sida	Rad
församlingen	244	5
Församlingens ideal	243	6
Buddhisternas sociala ideal	251	1
De som stör ordningen går under (liknelse)..	140	5
De som är svartsjuka och grälar med andra går under (liknelse)	140	5
Ha respekt för de gamla (berättelse).....	134	18
Vägen för mästare och lärjunge	215	12
Vägen för vänner	215	7
Hur man väljer goda vänner	216	20
Hur herre och tjänare bör uppföra sig mot varandra	215	16
Hur man bör uppföra sig mot förbrytare.....	228	15
Vad den som önskar predika läran inte bör glömma	199	1

NÅGRA SANSKRITTERMER (i bokstavsordning)

ANĀTMAN ("icke-jag")

Det här är det mest fundamentala begreppet inom buddhismen. Allt liv och alla fenomen i denna värld har egentligen ingen egen verklighet. Det är mycket naturligt för buddhismen, som ju talar om det obeständiga i all existens, att betona att den därför inte heller kan äga något evigt liv. "Anātman" kan också översättas med icke-själ.

ANITYA ("förgänglighet")

Detta är ett annat fundamentalt begrepp i buddhismen. All existens och alla fenomen i denna värld förändras ständigt och förblir inte de samma ens för ett ögonblick. Allting måste dö eller ta slut en gång i framtiden och en sådan framtidsvy är själva orsaken till lidandet. Denna föreställning bör nu inte förstås enbart från en pessimistisk eller nihilistisk synvinkel; både framåtskridande och reproducerande är också uttryck för denna konstanta förändring.

BODHISATTVA ("den som strävar efter upplysning")

Ursprungligen användes detta namn för att beteckna Gautama Siddhārtha innan han uppnådde ställningen av upplysthet. Efter uppkomsten av Mahāyāna-buddhismen omfattar det dock alla som strävar efter buddhaskapet. Slutligen har även de som själva strävar, alltmedan de genom sitt enorma medlidande också försöker leda andra till buddhaskap, personifierats som bodhisattvor. Avalokiteśvara (Kwannon), Kṣitigarbha (Jizō) och Mañjuśrī (Mon-ju) är bara några av de mest kända.

BUDDHA ("den upplyste")

Ursprungligen var detta namnet på Gautama Siddhārtha (eller Śākyamuni), buddhismens grundare. Han var 35 år gammal då han nådde upplysning för ca. 2.500 år sedan i Indien. Det slutliga målet för alla buddhister, oavsett skola eller sekt, att bli en buddha. På grund av skillnader i sätten att uppnå detta tillstånd, indelas buddhismen i olika sekter och skolor. Inom Mahāyāna-buddhismen är förutom den historiske Buddha Śākyamuni, många buddhor som t.ex. Amitābha (eller Amida), Mahāvairocana (eller Dainichi) och Vaiṣaṇyaguru (eller Yakushi) allmänt accepterade som symboler för den buddhistiska läran. I Japan, där buddhismen fått sin prägel av idéen om "Det rena landet", kallas alla som dör för "buddha" (eller "hotoke" på japanska).

DHARMA ("den sanna läran")

Detta är läran undervisad av den upplyste, Buddha. Den innehåller: "sūtra" (läran undervisad av Buddha själv), "vinaya" (föreskrifter stadgade av Buddha) samt "abhidharma" (kommentarer och diskussioner om sūtror och vinayas av de lärde från senare tid). Dessa tre kallas "Tripiṭaka". Dharma är en av buddhismens tre skatter.

KARMA ("gärningar")

Då den ursprungliga betydelsen av termen var "gärningar", har den betraktats såsom en sorts potentiell kraft som man får som resultat av varje gärning i ens förflutna, enligt lagen om orsakförhållandena. Varje gärning resulterar i antingen gott eller ont, lidande eller välbehag; detta ackumuleras och får inflytande på vår framtid. Detta kallas för en människas "karman". Man tror att god vilja ackumuleras om en god gärning upprepas och att dess potentiella kraft verkar som en välgörande faktor för framtiden. Det finns tre sorters gärningar: fysisk, muntlig och mental.

MAHĀYĀNA ("den stora farkosten")

Under loppet av buddhismens historia framträdde två huvudströmningar Mahāyāna och Theravādā (eller Hīnayāna). Mahāyāna spred sig till Tibet, Kina, Korea, Japan etc., medan Theravādā utvecklade sig i Burma, Śrī Lanka (Ceylon), Thailand etc. Termen betyder "den stora farkosten" som kan acceptera alla lidande varelser i denna värld av födelse och död och som leder alla utan åtskillnad till upplysning.

NIRVĀṆA ("fullkomligt lugn")

Bokstavligen betyder ordet "att slockna" eller "blåsa ut". Det är ett tillstånd där alla mänskliga orenheter och lidelser totalt har utsläckts genom utövning och meditation baserad på den sanna visdomen. De som uppnått detta tillstånd kallas buddhor. Gautama Siddhārtha uppnådde nirvana och blev en buddha vid 35 års ålder. Idag tror man dock att det var först efter hans död, eftersom någon rest av orenhet fanns kvar så länge hans fysiska kropp existerade.

PĀLI ("språk")

Det är det språk som användes inom Theravādā-buddhismen. Den äldsta typen av de buddhistiska kanonerna tros ha skrivits på detta språk. Det är en sorts "prakrit", en dialekt av sanskrit, och därför finns ingen stor skillnad mellan pāli och sanskrit; t.ex. dharma i sanskrit och dhamma i pāli, nirvāṇa i sanskrit och nibbana i pāli. Se vidare sanskrit.

PĀRAMITĀ ("att fara över från den ena stranden till den andra")

Begreppet innebär att uppnå Buddhas land genom olika utövningar. Normalt betraktas övningar i följande sex dygder kunna göra det möjligt för människan att ta sig över från en värld av födelse och död till en värld av upplysning: offergåva, moral, tålmod, ansträngning, koncentration och rätt omdöme (eller visdom). Den traditionella japanska HIGAN-veckan på vår och höst härstammar från detta buddhistiska begrepp.

PRAJÑĀ ("visdom")

En av de sex "pāramitā"s ovan. Det är den andliga förmåga som gör det möjligt för människan att uppfatta livet utan några fel samt att skilja mellan vad som är sant och falskt. Den som förvärvat den perfekt kallas en "buddha". Därför är detta den mest raffinerade och upplysta visdomen, olik vanligt mänskligt intellekt.

SAMĠHA ("buddhistiskt broderskap")

Det omfattar munkar, nunnor och lekmän. Förr betecknade termen enbart hemlösa munkar och nunnor. Senare, när Mahāyāna-rörelsen uppstod, anslöt sig också de som ville bli en "bodhisattva" till broderskapet, oavsett om man var lekman eller munk. Det är en av buddhismens tre skatter.

SANSKRIT ("språk")

Det var det klassiska litterära språket i forna Indien; ett av språken inom den indo-europeiska språkfamiljen. Det är indelat i vedisk och klassisk sanskrit. Heliga skrifter inom Mahāyāna skrevs på detta språk vars still kallades "buddhistisk hybridsanskrit".

SĀMSĀRA ("återfödelse")

Termen innebär en evig upprepnin av födelse och död, från det förflutna genom nuet till framtiden, genom de sex skenbara världarna: helvete, hungriga andar, djur, "asura" eller stridande andar, människor och himmel. Utan upplysning kan ingen befrias från detta hjul av själavandring. De som blivit befriade kallas "buddhor".

ŚŪNYATĀ ("icke-verklighet")

Ännu ett fundamentalt begrepp inom buddhismen. Det innebär att ingenting i denna värld har vare sig verklighet eller beständighet. Eftersom allting är beroende av orsakssammanhangen, kan det inte finnas något väsen av ett permanent "jag". Man bör dock inte fästa sig vid om allt har ett väsen eller inte. Alla levande varelser eller icke levande varelser är beroende av omständigheterna. Därför är det dumt att anse en viss idé, begrepp eller ideologi såsom den enda fullkomliga. Detta är en genomgående underström i Mahāyānas heliga skrifter Prajñā.

SŪTRA ("helig skrift")

Det är urkunder av Buddhas lära. Termen betyder ursprungligen "tråd", dvs sammandrag av de väldiga mängder studier i religion och vetenskap. Det är en av "Tripiṭaka".

THERAVĀDA (el. HĪNAYĀNA, de äldstes ord)

Denna benämning representerar allmänt buddhismens södra tradition. "Thera" betyder äldre personer. Det är en skola av äldre som historiskt var en grupp konservativa äldre munkar. De försvarade en strikt lydnad av föreskrifterna och motsatte sig därmed en grupp av mer reformvänliga munkar (vars tro kom att utvecklas till Mahāyāna, som är den nordliga traditionen). Denna motsättning mellan de olika munkordnarna sägs ha börjat redan på ett tidigt stadium ett par århundraden efter Buddhas bortgång. Då insisterade Mahādeva, en progressiv munk, på en friare tolkning av de buddhistiska föreskrifterna i de "fem kategorierna". Detta orsakade en splittring i Theravāda och Mahāsāmghika vilket blev upprinnelsen till den senare Mahāyāna.

TRIPITAKA ("Tre korgar")

Termen betecknar de buddhistiska skrifternas, dharma, tre grenar. De är sutror som innehåller Buddhas lära, vinayas som innehåller hans föreskrifter samt abhidharmas innehållande olika kommentarer och essäer rörande den buddhistiska läran och föreskrifter. Senare tillades buddhistiska texter av kinesiska och japanska överstepräster. Se vidare dharma.

ĀṄGUTTARA NIKĀYA

Munkar! Det finns en person vars födelse i världen är för mångas välstånd, för mångas lycka; som är född för medlidandet mot världen, för nyttan, välståndet och lyckan bland himmelska varelser och människor. Vem är denne person? Det är Tathagata, en Arahata, en fullkomligt upplyst. Munkar! Det är denne person!

Munkar! En persons födelse är svår att finna i världen. Vilken person? Tathagata, en Arahata, en fullkomligt upplyst. Han är det.

Munkar! En människas bortgång beklagas av alla. Vem är det? Det är Tathagata, en Arahata, en fullkomligt upplyst. Han är det.

Munkar! En person född i världen är enastående och utan like. Vem är denne person? Det är Tathagata, en Arahata, en fullkomligt upplyst. Han är denne person.

Munkar! Framträdandet av en person är framträdandet av ett mäktigt öga, en mäktig strålgång. Av vilken person? Av Tathagata, en Arahata, en fullkomligt upplyst. Det är hans framträdande. (*Āṅguttara Nikāya* 1-13)

OM BUKKYO DENDO KYOKAI

(STIFTELSEN FÖR BUDDHISMENS FRÄMJANDE)

Innan vi berättar om stiftelsen måste vi först nämna något om Yehan Numata, grundaren av Mitsutoyobolaget.

Alltsedan han för ca. 40 år sedan började sin nuvarande rörelse har han haft en stark övertygelse att framgång i affärer berodde på himlen, jorden och människan samt att människans fullkomning kunde uppnås genom en välbalanserad förening av visdom, medlidande och mod. Han grundade då ett företag med syftet att kombinera teknisk och själslig utveckling. Freden i världen kan bara uppnås sedan människan uppnått sin fullkomning. Buddhismen är den religion som har människans fullkommnig som målsättning.

Under sin drygt 40-åriga verksamhet strävade han också att modernisera buddhistisk musik samt att främja spridningen av Buddhas bilder och lära. I december 1966 organiserades alla dessa verksamheter och han skänkte sin privata egendom för att bidra till freden i världen.

På så sätt grundades Stiftelsen för buddhismens främjande som en allmänhetens organisation för spridning av buddhismen. Hur kan vi sprida Buddhas lära till alla och få glädje av ljuset från hans överlägsna visdom och medlidande tillsammans?

Stiftelsen för buddhismens främjande övertar grundarens önskan och söker för evigt lösa denna uppgift.

Kort sagt består Stiftelsens hela strävan i spridningen av buddhismen.

”Buddhas lära” har kommit till därför att vi japaner aldrig tidigare haft någon egen helig skrift och därför att vi är stolta över buddhismens långa historia i vårt land.

Därför är denna bok skriven med tanke på att alla ska kunna läsa och förstå den lätt, att dess innehåll ska bli föda för själen samt att vem som helst ska kunna röra vid den levande Shakyamunis mäktiga gestalt, både när de har den på sitt skrivbord eller när de tar den med sig ut.

Stiftelsen för buddhismens främjande önskar att denna bok kommer att spridas till så många hem som möjligt och att så många som möjligt av våra medmänniskor ska få njuta av ljuset från den stora läran.

